

afgift på emballage til disse forskellige smør-bare produkter.

Så er der sojamælken, og dér er jeg nødt til at sige, at det budskab, der var hr. Aage Frandsens, simpelt hen ikke er korrekt. Der blev fra de ganske vist få producenter, der er af denne sojamælk, under behandlingen af emballageafgiften gjort opmærksom på det, men dengang var der ingen lydhørhed, for man havde netop en opfattelse af, at der var tale om meget ubetydelige mængder.

Det er så først nu, man opdager, at det, der er tale om, er allergikere, og så har man jo et rent politisk problem, for man kan ikke gå ud og hævde, at man er ligeglad med mennesker, der er allergikere. Men dengang, hvor producenterne gjorde opmærksom på, at deres produkt ville blive udsat for konkurrenceforvridning, var man ligeglad, for da var man ikke opmærksom på den vinkel med allergikerne.

I lovforslaget er der ingen steder angivet, hvilket administrativt bøv l det nu giver virksomhederne at skulle lave systemerne om en gang til. Man gør opmærksom på, at ovre i Told og Skat skal man bruge 50.000 kr.; men det ubesvarede spørgsmål, vi alle sammen sidder med, er jo: Hvor mange virksomheder kommer nu til at skulle bruge tusinder af kroner på at lave deres regnskaber og indrapporteringssystemer om én gang til?

Først lavede man den formbaserede afgift, så lavede man den om til en vægtbaseret afgift, og nu laver man den om igen. Det er ikke rimeligt over for dansk erhvervsliv, at man hele tiden laver de her ting om, og derfor må vi sige, at selv om det er fristende at sige: Jamen vi er da tilhængere af, at man friholder denne sojamælk for afgiften, og vi kan da også godt se, at der skal ske en eller anden udjævning i forhold til de forskellige smør- og margarineprodukter, er vores endelige stillingtagen til det her forslag altså meget afhængig af, at vi får en erklæring fra ministeren om, at det er sidste gang, denne sag bliver sat på Folketingets dagsorden, ikke af hensyn til os – vi har tid nok til at gå herved – men af hensyn til de virksomheder, der får det administrative bøv l, hver gang man laver reglerne om.

Skatteministeren (Ole Stavad):

Jeg vil godt tage fat i hr. Kim Behnkes bemærkninger og sige, at det var ikke noget problem for mig ikke at fremsætte et lovforslag og heller ikke det her.

Når det her lovforslag fremkommer, er det, fordi der har været et forståeligt og stærkt ønske fra virksomhederne om, at lovforslaget bliver fremsat, og at lovforslaget i øvrigt bliver fremsat så betids, så det med Folketingets villige behandling kan få virkning – håber jeg – fra den nye emballageafgiftslov træder i kraft den 1. januar 1999.

Det er altså ikke sådan, at jeg har haft et ønske om at komme med yderligere en ændring, men det er blevet påpeget helt sagligt fra nogle virksomheder, at den afgrænsning, der er lavet i loven, på et par områder betyder, at virksomheder vil få en forkert, en urimelig behandling. Og det er jo det, der er problemet ved at være meget præcis, sådan som vi har været i emballageafgiftsloven.

Hr. Kim Behnke vil huske debatten fra april-maj om den eksisterende emballageafgiftslov, hvor diskussionen gik på, hvilke emballager der var omfattet, og hvilke emballager der var friholdt. Det problem har vi løst i den lov, vi her behandler, ved at være fuldstændig præcise ved angivelse af positionsnumre. Det betyder til gengæld også, at hvis det er et nummer, der ikke er nævnt, så er der nogle emballagetyper på nogle varegrupper, som ikke er omfattet.

Så det er jo dilemmaet, når man bliver meget, meget præcise, sådan som vi er i emballageafgiftsloven, som vi behandler her.

Hvis ikke Skatteministeriet eller hvis ikke de virksomheder eller brancher, som vi har haft lovforslaget til høring hos, har været opmærksomme på, at der er produkter – som vi ser det med blandingsprodukter – der ikke har været omfattet, ja, så har vi ingen mulighed for at indfortolke og sige, at ud fra en lighedsbetragtning eller noget andet så bliver de omfattet; så er der kun én vej at gå, og det er at ændre loven.

Og jeg påtager mig meget gerne det ansvar at ændre den her lov, i og med vi må erkende, at der er sket den fejl, da loven blev behandlet og vedtaget i juni måned, at hverken branchen, virksomhederne eller Skatteministeriet var opmærksomme på, at med den afgrænsning, der blev lavet her, blev der tale om en konkurrenceforvridning.

Så på trods af de lidt ramsaltede bemærkninger, så skal jeg alligevel takke ordførerne for en venlig modtagelse, og min fantasi rækker ikke til andet, end at der vil være et bredt flertal, der vil være parat til at vedtage den lille justering, som her foreslås.